

2. A conservación, limpeza e ornato de todo xénero será por conta dos donos das mesmas. En caso de notorio abandono e trala conminación con resultado negativo, serán sancionados pola Alcaldía, con multas por desobediencias e feitas a custa destes as necesarias obras de adecentamento. A reincidencia será causa de caducidade da concesión, sen dereito a indemnización. Tratándose de sepulturas en propiedades non municipais, en estado de ruína, o Concello procederá á súa demolición e retirará os atributos e obxectos deteriorados sen indemnización ningunha.

ARTIGO 13.—

Para a colocación de cruces, lápidas, obxectos de adorno en xeral, para toda clase de obras en tódolos cemiterios municipais, solicitarase a correspondente licenza do negociado correspondente e terase en conta o disposto na Ordenanza que regula a concesión de licenzas para construcións e obras.

ARTIGO 14.—

Para a concesión de cinceiros requírese autorización da Alcaldía que se fará constar na instancia.

ARTIGO 15.—

O encargado de Cemiterios levará os rexistros, libros e planos necesarios para coñecer en todo momento o detalle e situación das propiedades municipais, concesións temporais, importe da recadación polos diversos conceptos desta Ordenanza e tódolos datos de interese para a boa marcha do Servizo.

ARTIGO 16.—

1. O Servizo de cemiterios, sen prexuízo da posterior comprobación pola Administración de Tributos, visará na marxe as autoliquidacións ás que se refire o artigo 7.1 desta ordenanza, previamente a que o solicitante realice o ingreso na Recadación.

2. No impreso multicopia de autoliquidación constará previamente a solicitude do servizo ou servizos de que se trate. Das cinco follas autocopiáveis, unha entregaráselle ó interesado como constancia da súa recepción, unha segunda quedará na Caixa Municipal como xustificante de pagamento, outra servirlle ó Servizo de Cemiterios para a súa tramitación. As dúas restantes remitiranse á Administración de Tributos e Intervención de Fondos.

3. Para os servizos solicitados en sábado, domingo ou festivo, o Servizo de cemiterios ingresará as autoliquidacións que procedan e será obriga do encargado de Cemiterios o ingreso na Recadación Municipal das cantidades percibidas xunto coas follas autocopiáveis que lles correspondan no inmediato día seguinte hábil. As autoliquidacións aludidas no parágrafo precedente irán xunto coa de relación detallada dos servizos prestados en sábado, domingo ou festivo asinada polo encargado de Cemiterios.

DISPOSICIÓN FINAIS

1ª. No non previsto na presente Ordenanza Fiscal serán de aplicación as disposicións do Regulamento de Policía Sanitaria Mortuoria de Galicia, aprobado polo Decreto 174/98, a Lei 58/2003 Xeral Tributaria e restante normativa de aplicación.

2ª. A presente ordenanza entrará en vigor e comenza a aplicarse o día da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia, e permanecerá vixente en tanto non se acorde a súa modificación ou derogación expresa.

ORDENANZA FISCAL REGULADORA DO IMPOSTO SOBRE ACTIVIDADES ECONÓMICAS

ARTIGO 1.—NATUREZA E FUNDAMENTO

O Imposto sobre Actividades Económicas é un tributo directo de carácter real, establecido con carácter obrigatorio no Real Decreto Lexislativo 2/2004 do 5 de marzo, polo que se aproba o Texto Refundido da Lei das Facendas Locais Lei 39/88 do 28 de decembro Reguladora das Facendas Locais e regulado de conformidade co que dispoñen os artigos 78 a 91 da citada disposición legal.

ARTIGO 2.—FEITO IMPONIBLE

1. O feito imponible deste imposto está constituído polo mero exercicio en territorio nacional, de actividades empresariais, profesionais ou artísticas, exérganse ou non en local determinado e estean ou non especificados nas tarifas do imposto.

2. Consideraranse, a efectos deste imposto, actividades empresariais, as gandeiras, cando teñan carácter independente, as mineiras, industriais, comerciais e de servizos. Non teñen, por tanto, tal consideración as actividades agrícolas, gandeiras dependentes, forestais e as pesqueiras, non constituíndo ningunha delas, feito imponible deste imposto.

3. Os efectos previstos no parágrafo anterior, terá a consideración de gandería independente, o conxunto de cabezas de gando que se atope comprendido nalgún dos casos seguintes:

- a) Que paste ou se alimente fundamentalmente en terras que non sexan explotadas agrícola ou forestalmente polo dono do gando.
- b) O estabulado fóra das fincas rústicas.
- c) O transhumante ou trasterminante.
- d) Aquel que se alimente fundamentalmente con pensos non producidos na finca en que se críe.

4. Considérase que unha actividade se exerce con carácter empresarial, profesional ou artístico, cando supón a ordenación por conta propia de medios de produción e de recursos humanos, ou de un deles, coa finalidade de intervir na produción e distribución de bens e servizos.

5. O exercicio das actividades gravadas probarase por calquera medio admisible en dereito, polos contemplados no artigo 3 do Código de Comercio e en particular por:

- a) Calquera declaración tributaria formulada polo interesado ou polos seus representantes legais.
- b) Recoñecemento polo interesado ou os seus representantes legais en dilixencia, en acta de inspección e en calquera outro expediente tributario.
- c) Anuncios, circulares, mostras, rótulos ou calquera outro procedemento publicitario que poña de manifesto o exercicio dunha actividade económica.
- d) Datos obtidos nos libros ou rexistros de contabilidade levados por toda clase de organismos ou empresas debidamente certificados polos encargados dos mesmos ou pola propia Administración.
- e) Datos facilitados por toda clase de autoridades por iniciativa propia ou a requirimento da Administración competente.
- f) Datos facilitados polas Cámaras de Comercio, Industria e Navegación, Colexios e asociacións profesionais e demais institucións e asociacións oficialmente recoñecidas, por iniciativa propia ou a requirimento da Administración.

6. Teñen a consideración de actividades empresariais, a efectos deste imposto, as mineiras, industriais, comerciais

e de servizos, clasificadas na sección 1 (das Tarifas aprobadas polo Real Decreto Lexislativo 1175/1990 do 28 de setembro. Así mesmo, as actividades de gandería independente reguladas por Real Decreto Lexislativo 1259/1991 do 2 de Agosto que contén Tarifas e Instrucción.

7. Teñen a consideración de actividades profesionais, as clasificadas na sección 2ª das Tarifas, sempre que se exerzan por persoas físicas. Cando unha persoa xurídica ou unha Entidade das previstas no artigo 35.4 da Lei 58/2003, de 17 de decembro, Xeral Tributaria exercese unha actividade clasificada na Sección 2 (das Tarifas, haberá de matricularse e tributar pola actividade correlativa ou análoga da Sección 1 (daquelas.

8. Teñen a consideración de actividades artísticas as clasificadas na Sección 3 (das Tarifas.

ARTIGO 3. SUPOSTOS DE NON SUXEICION

1. Non constitúe feito impositivo deste imposto o exercicio das seguintes actividades:

- a) A enaxenación de bens integrados no activo fixo das empresas que figurasen debidamente inventariados como tal inmovilizado, con máis de dous anos de antelación á data de transmisión, e a venda de bens de uso particular e privado do vendedor, sempre que os tivesen utilizado durante igual período de tempo.
- b) A venda dos produtos que se reciben en pago de traballos persoais ou servizos profesionais.
- c) A exposición de artigos co fin exclusivo de decoración ou adorno do establecemento. Pola contra, estará suxeita ó imposto, a exposición de artigos para regalo ós clientes.
- d) Cando se trate de venda ó miúdo, a realización dun acto ou operación illada.
- e) As actividades agrícolas, gandeiras dependentes, forestais e as pesqueiras.
- f) A utilización de medios de transporte propios, nin a reparación en talleres propios, sempre que a través duns e doutros, non se presten servizos a terceiros.

ARTIGO 4.—SUXEITO PASIVO

Son suxeitos pasivos deste imposto, as persoas físicas e xurídicas e as entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei Xeral Tributaria, sempre que realicen en territorio nacional calquera das actividades que orixinan o feito impositivo.

ARTIGO 5.—EXENCIONS

1. Están exentos do Imposto:

- a) O Estado, as CC AA e as Entidades Locais, así como os respectivos Organismos Autónomos e as Entidades de Dereito Público de análogo carácter das CC AA e das Entidades Locais.
- b) Os suxeitos pasivos que inicien o exercicio da súa actividade en territorio español, durante os dous primeiros períodos impositivos deste imposto en que se desenvolva a mesma.
- b.1) A estes efectos, non se considerará que se produxe o inicio do exercicio dunha actividade cando a mesma se desenvolvera anteriormente baixo outra titularidade, circunstancia que se entenderá que concorre, entre outros supostos, nos casos de fusión, escisión ou aportación de ramas de actividade.

b.2) Entenderase, igualmente, que a actividade era exercida anteriormente baixo outra titularidade, nos seguintes supostos:

- Transformación de Sociedades.
- Que o titular que se dá de alta sucedera na explotación da actividade a un familiar vinculado a el por liña directa ou colateral ata o segundo grao en consanguinidade ou afinidade.
- Cando o titular que se dá de alta fose unha Comunidade de Bens ou Sociedade, na que os comuñeiros ou socios exerceran anteriormente unha actividade empresarial das comprendidas na Sección 1(das Tarifas.

b.3) Para os efectos do outorgamento desta bonificación, entenderase que o suxeito pasivo non inicia a actividade nos seguintes supostos, entre outros:

- Cando a alta sexa consecuencia dun cambio dun epígrafe a outro dentro das actividades clasificadas na Sección 1ª das Tarifas, sexa este cambio voluntario, por imperativo legal ou para emendar unha cualificación anteriormente errónea.
- Cando a alta signifique unha ampliación de actividade empresarial por estar xa de alta en algún epígrafe da Sección 1(das Tarifas.
- Cando a alta sexa consecuencia da apertura dun novo local afecto a unha actividade que xa está exercendo.

c) Os seguintes suxeitos pasivos:

- As persoas físicas.
- Os suxeitos pasivos do Imposto sobre Sociedades, as Sociedades civís e as entidades do artigo 35.4 da Lei Xeral tributaria, que teñan un importe neto da cifra de negocios inferior a 1.000.000 euros. No relativo ós contribuíntes polo Imposto sobre a Renda de non residentes, a exención só alcanzará ós que operen en España mediante establecemento permanente, sempre que teñan un importe neto da cifra de negocios inferior a 1.000.000 de euros.

Para os efectos da aplicación da exención prevista neste parágrafo, teranse en conta as seguintes regras:

- 1º. O importe neto da cifra de negocios determinarase de acordo co previsto no artigo 191 do Texto Refundido da Lei de Sociedades Anónimas, aprobado por Real Decreto Lexislativo 1564/1989 do 22 de decembro.
- 2º. O importe neto da cifra de negocios será, no caso dos suxeitos pasivos do Imposto sobre Sociedades e o dos contribuíntes polo Imposto sobre a Renda de non Residentes, o do período impositivo no que o prazo de presentación de declaracións por ditos tributos tivese finalizado o ano anterior ó de devengo deste imposto. No caso das sociedades civís e das entidades a que se refire o artigo 35.4 da Lei Xeral Tributaria, o importe neto da cifra de negocios será o que corresponda ó penúltimo ano anterior ó de devengo deste imposto. Se dito período impositivo tivese unha duración inferior ó ano natural, o importe neto da cifra de negocios elevarase ó ano.
- 3º. Para o calculo do importe da cifra de negocios do suxeito pasivo, terase en conta o conxunto das actividades económicas exercidas polo mesmo. Non obstante, cando a entidade forme parte dun grupo de sociedades no sentido do artigo 42 do Código de Comercio, o importe neto da cifra de negocios

referirse ó conxunto de entidades pertencentes a dito grupo.

Ós efectos do disposto no parágrafo anterior, entenderase que os casos do artigo 42 do Código de Comercio son os recollidos na sección 1(do Capítulo I das normas para formulación das contas anuais consolidadas, aprobadas por Real Decreto 1815/1991 do 20 de decembro.

- 4º. No suposto dos contribuíntes polo imposto sobre a Renda de non residentes, atenderase ó importe neto da cifra de negocios imputable ó conxunto dos establecementos permanentes situados en territorio español.
- d) As Entidades Xestoras da Seguridade Social e as Mutualidades de Previsión Social reguladas na Lei 30/1995, do 8 de novembro, de Ordenación e Supervisión dos Seguros Privados.
- e) Os Organismos Públicos de investigación, os establecementos de ensinanza en tódolos seus grados costeados integramente con fondos do Estado, das Comunidades Autónomas ou das Entidades Locais, ou por Fundacións declaradas benéficas ou de utilidade pública, e os establecementos de ensinanza en tódolos seus grados, que, carecendo de ánimo de lucro, estivesen en réxime de concerto educativo, incluso se facilitasen ós seus alumnos libros ou artigos de escritorio ou lles presten os servizos de media pensión ou internado, aínda que por excepción vendan no mesmo establecemento os produtos dos talleres dedicados a dita ensinanza, sempre que o importe de dita venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine á adquisición de materias primas ou ó sostemento do establecemento.
- f) As Asociacións e Fundacións de diminuídos físicos, psíquicos e sensoriais, sen ánimo de lucro, polas actividades de carácter pedagóxico, científico, asistencial e de emprego que, para o ensino, educación, rehabilitación e tutela dos minusválidos, realicen, aínda que vendan os produtos dos talleres dedicados a ditos fins, sempre que o importe de dita venda, sen utilidade para ningún particular ou terceira persoa, se destine exclusivamente á adquisición de materias primas ou ó sostemento do establecemento.
- g) A Cruz Vermella Española.
- h) Os suxeitos pasivos ós que lles sexa de aplicación a exención en virtude de Tratados ou Convenios Internacionais.
- i) As Entidades sen fins lucrativos, polas explotacións económicas a que se refire o artigo 7 da lei 49/2002 do 23 de decembro, de Réxime Fiscal das Entidades sen fins lucrativos e dos Incentivos Fiscais ó Mecenazgo. Malia isto, ditas Entidades deberán presentar declaración de Alta na Matrícula do Imposto e declaración de Baixa no caso de cese no exercicio da actividade.

A aplicación da exención prevista na Lei 49/2002 do 23 de decembro de Réxime Fiscal das Entidades sen fins lucrativos e dos Incentivos Fiscais ó Mecenazgo, estará condicionada a que as Entidades sen fins lucrativos, comuniquen ó Concello o exercicio da opción, regulada no artigo 14.1 da citada Lei 49/2002, e ó cumprimento dos requisitos regulados no Título II da citada Lei.

2. Os suxeitos pasivos ós que se refiren os parágrafos a), d), g) e h) do apartado anterior non estarán obrigados a presentar declaración de alta na Matrícula do Imposto.

3. O Ministro de Facenda establecerá en qué supostos a aplicación da exención prevista no apartado c) do punto 1 anterior esixirá a presentación dunha comunicación dirixida a Axencia Estatal de Administración Tributaria na que se faga constar que se cumpren os requisitos establecidos en dito apartado para a aplicación da exención. Dita obriga non se esixira, en ningún caso cando se trate de contribuíntes polo Imposto sobre a Renda das Persoas Físicas.

Os suxeitos pasivos que tivesen aplicado a exención prevista no apartado b) do punto 1 anterior presentarán a comunicación, no seu caso, o ano seguinte ó posterior ó de inicio da súa actividade. Para estes efectos, o Ministro de Facenda establecerá o contido, prazo e a forma de presentación de dita comunicación, así como os supostos en que haberá de presentarse por vía telemática.

No relativo as variacións que puidesen afectar á exención prevista no apartado c) do punto 1 anterior estarase ó previsto no artigo 11.4 da presente Ordenanza.

4. As exencións previstas nos parágrafos b), e), f) e i) do apartado 1 deste artigo terán carácter rogado e concederanse, cando proceda, a instancia de parte.

ARTIGO 6. TAREFAS E COTA TRIBUTARIA

1. As tarifas do Imposto de Actividades Económicas e a Instrucción aprobadas por Real Decreto Lexislativo 1175/90 de 28 de setembro e Real Decreto Lexislativo 1259/91 de 2 de agosto, comprenden:

- a) A descrición e contido das distintas actividades económicas clasificadas en actividades empresariais, profesionais e artísticas.
- b) As cotas correspondentes a cada actividade, determinadas mediante a aplicación dos correspondentes elementos tributarios regulados nas tarifas e na Instrucción.

2. As cotas contidas nas tarifas, clasifícanse en:

- a) Cotas Mínimas Municipais
- b) Cotas Provinciais
- c) Cotas Nacionais

3. Son cotas mínimas municipais, as que, con esta denominación, aparecen especificamente sinaladas nas Tarifas, sumando, no seu caso, o elemento superficie dos locais nos que se realicen as actividades gravadas, así como calquera outras que non teñan a cualificación expresa, nas referidas Tarifas, de cotas provinciais ou nacionais.

4. Igual consideración de cotas mínimas municipais terán aquelas que, por aplicación do disposto na Regra 14º.1.F) da Instrucción, o seu importe está integrado, exclusivamente, polo valor do elemento tributario de superficie.

5. Son cotas nacionais ou provinciais, as que con tal denominación aparecen nas tarifas.

6. Cando a actividade de que se trate teña asignada máis dunha das clases de cotas ás que se refire o artigo 6.2 desta ordenanza, o suxeito pasivo poderá optar polo pago de calquera delas, coas facultades sinaladas nas Regras 10,11 e 12 respectivamente da Instrucción.

7. As Leis de Presupostos Xerais do Estado, poderán modifica-las tarifas do Imposto e actualiza-las cotas contidas nas Instruccións aprobadas por Real Decreto Lexislativo 1175/90 e 1259/91.

8. Para os efectos deste imposto considéranse locais, as edificacións, construcións e instalacións, así como as superficies cubertas ou sen cubrir, abertas ou non ó público que se utilicen para calquera actividade empresarial ou profesional.

9. Non teñen a consideración de locais, a efectos deste imposto, os elementos sinalados no apartado 1 da Regra 6 (da Instrucción.

10. Consideraranse locais separados os que enumera o apartado 2 (da Regra 6 (da Instrucción.

11. Cando un ben se destine conxuntamente a vivenda e ó exercicio dunha actividade gravada, só terá a consideración de local a efectos do imposto, a parte do ben na que, efectivamente, se exerza a actividade de que se trate.

12. Os profesionais que non exerzan a súa actividade en local determinado tributarán naquel municipio onde radique o seu domicilio fiscal, e as súas actuacións fóra daquel municipio non darán lugar a cota adicional ningunha por este imposto. Igualmente, as actuacións que realicen os profesionais fóra do termo municipal onde radique o local da súa actividade, non darán lugar a pagamento de cota adicional ningunha por este imposto.

13. Os artistas tributarán no Municipio onde radique o seu domicilio fiscal, satisfacendo naquel unha soa cota municipal que os faculta para realizar dentro e fóra do termo municipal cantas actuacións foran propias de ditas actividades. Entenderase que as actividades artísticas non se realizan en local determinado.

ARTIGO 7.—COEFICIENTE UNICO E INDICES DE SITUACION

1. Sobre as cotas modificadas pola aplicación do coeficiente de ponderación previsto no artigo 9.1 b) desta Ordenanza, o Concello de Cangas establece a seguinte escala de coeficientes que ponderan a situación física do local, atendendo a categoría da rúa na que radique:

Categoría Fiscal Coeficiente Situación

1º 2,40

2º 1,35

3º 1,20

4º 1,05

2. A categoría fiscal de aplicación será a que figure na relación anexa a esta Ordenanza.

3. Cando algún vial non apareza comprendido na mencionada relación de rúas, aplicarase provisionalmente o coeficiente de situación que corresponda á última categoría fiscal.

4. Para determina-lo coeficiente de situación, cando sexan varias as vías públicas a que dea a fachada dun establecemento ou local, tomarase o coeficiente que corresponda á vía de categoría superior, sempre que nesta exista (aínda en forma de chaflán- acceso directo e de normal utilización ó recinto.

5. No suposto de que, por atoparse en sotos, plantas interiores, etc., os establecementos ou locais carezan propiamente de fachadas á rúa, aplicarase o coeficiente de situación correspondente á categoría da rúa onde se atope o lugar de entrada ou acceso principal.

ARTIGO 8.—COTA MUNICIPAL E RECARGO PROVINCIAL

1. Para o cálculo da cota resultante ou cota a ingresar, haberán de terse en conta os seguintes extremos:

a) Tanto as cotas mínimas municipais, como as cotas provinciais e nacionais, están integradas pola suma de dúas magnitudes distintas:

a.1 En primeiro lugar, pola cantidade sinalada en cada caso nas Tarifas do Imposto, que se corresponde co elemento dinámico constituído polo exercicio da actividade (potencia instalada, poboación de dereito, aforo de locais e superficie dos locais).

a.2. En segundo lugar, pola cantidade que resulte de valora-lo elemento tributario constituído pola superficie dos locais nos que se exerza a actividade de que se trate, de conformidade co disposto na regra 14º.1.F) da Instrucción. Esta valoración do elemento tributario superficie, non se aplicará na determinación de cotas que nas Tarifas tivesen en conta expresamente, como elemento tributario, as superficies dos locais.

b) Sobre as cotas calculadas segundo o apartado a) anterior, aplicaranse, en todo caso, os seguintes coeficientes de ponderación en función do importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo, de conformidade co disposto no artigo 86 do TRLFL:

Importe neto da cifra	Coeficiente de negocios en euros	Ponderación
Dende 1.000.000,00	ata 5.000.000,00	1,34
Dende 5.000.000,01	ata 10.000.000,00	1,35
Dende 10.000.000,01	ata 50.000.000,00	1,37
Dende 50.000.000,01	ata 100.000.000,00	1,38
Máis de 100.000.000,00		1,40
Sen cifra neta de negocio		1,36

Para os efectos da aplicación do coeficiente á que se refire este apartado b), o importe neto da cifra de negocios do suxeito pasivo será o correspondente ó conxunto de actividades económicas exercidas polo mesmo e determinarase de acordo co previsto na letra c) do apartado 1 do artigo 5 desta Ordenanza.

2. Se o suxeito pasivo optase, porque así o permiten as tarifas, por cota nacional ou provincial, a cota resultante a ingresar, será a que resulte do cálculo sinalado nos apartados a) e b) anteriores sen que proceda aplicación de coeficiente de situación nin recargo provincial. A súa exacción corresponde a Axencia Tributaria do Estado.

3. Se o suxeito pasivo optase por cota municipal ou fose de obrigatoria aplicación, a cota municipal será o resultado de multiplicar a cota mínima municipal obtida segundo se describe nos apartados a) e b) anteriores polo coeficiente de situación sinalado no artigo 8 desta Ordenanza.

O recargo provincial calcularase aplicando a porcentaxe establecida pola Deputación Provincial de Pontevedra sobre a cota mínima municipal obtida segundo se describe nos apartados a) e b) anteriores.

O importe a ingresar polos suxeitos pasivos deste imposto que tributan por cota municipal será a suma desta cota máis o recargo provincial.

4. Se unha mesma actividade se exerza en varios locais, o suxeito pasivo estará obrigado a satisfacer tantas cotas mínimas municipais, incrementadas co coeficiente de situación, regulado no artigo 7 desta Ordenanza, cantos locais nos que exerza a actividade. Se nun mesmo local se exercen varias actividades, satisfarán tantas cotas cantas actividades se realicen, aínda que o titular de estas fose a mesma persoa ou entidade, aplicando para a valoración do elemento superficie, o disposto, na Regra 14º.1.F) g) da Instrucción.

ARTIGO 9. PERIODO IMPOSITIVO E DEVENGO DO IMPOSTO

1. O período impositivo coincide co ano natural, excepto cando se trate de declaracións de alta, en que abarcará dende a data de comezo da actividade ata o final do ano natural.

2. O imposto devéngase o primeiro día do período impositivo e as cotas serán irreductibles, agás cando, nos casos de declaración de alta, o día de comezo da actividade non coincide co ano natural. Neste suposto, as cotas calcularanse proporcionalmente ó número de trimestres

naturais que restan para finaliza-lo ano, incluído o do comezo do exercicio da actividade.

3. Así mesmo, e en caso de baixa por cese de actividade, as cotas serán prorrateables por trimestres naturais, excluindo aquel no que se produza dito cese.

Os suxeitos pasivos poderán solicitar devolución da parte proporcional de cota relativa ós trimestres nos que non se tivese exercido a actividade.

4. Tratándose de espectáculos, cando as cotas estean establecidas por actuacións illadas, o devengo prodúcese pola realización de cada unha delas.

ARTIGO 10.—XESTION

1. A xestión do imposto axustarase ó disposto no Real Decreto Lexislativo 2/2004 de 5 de marzo, polo que se aproba o Texto Refundido da Lei de Facendas Locais, Real decreto 243/1995 do 17 de febreiro, e restantes normas que resulten de aplicación.

2. O imposto xestionase a partir da matrícula deste. Dita matrícula formárase anualmente pola Administración Tributaria do Estado e estará constituída por censos comprensivos das actividades económicas, suxeitos pasivos, cotas mínimas e, no seu caso, recargo provincial.

3. A matrícula de cada exercicio pecharase a 31 de decembro do ano anterior e serán incluídas as declaracións de variacións e baixas presentadas ata o 31 de xaneiro e que se refiren a feitos anteriores ó 1 de xaneiro.

4. A matrícula expoñerase ó público dende os días 1 ó 15 de abril de cada ano.

5. O Concello publicará anuncio da exposición no Boletín Oficial da Provincia e nun dos diarios de maior difusión da provincia. A matrícula estará a disposición do público nas oficinas municipais.

ARTIGO 11. ALTAS, BAIAS E VARIACIONES

1. Os suxeitos pasivos están obrigados a presentar, perante a Delegación da Axencia Estatal de Administración Tributaria, as correspondentes declaracións censais de alta manifestando tódolos elementos necesarios para a súa inclusión na Matrícula nos termos establecidos no TRLFL e dentro do prazo que regulamentariamente se estableza. A continuación a Administración Tributaria do Concello practicará e notificará a liquidación procedente.

2. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a comunicar á Delegación da Axencia Estatal, as variacións de orde físico, económico ou xurídico que se produzan no exercicio das actividades gravadas e que teñan transcendencia para os efectos deste imposto. Formalizará estas comunicacións nos prazos e termos regulamentariamente determinados.

3. O prazo de presentación das declaracións de alta será de dez días hábiles inmediatamente anteriores ó inicio da actividade.

4. En particular, os suxeitos pasivos ós que non lles sexa de aplicación a exención prevista no apartado c) do punto 1 do artigo 5 desta Ordenanza, deberán comunicar á Axencia Estatal de Administración Tributaria o importe neto da súa cifra de negocios. Así mesmo, os suxeitos pasivos deberán comunica-las variacións que se produzan no importe neto da súa cifra de negocios cando tal variación supoña a modificación da aplicación ou non da exención prevista no apartado c) do punto 1 do artigo 5 desta Ordenanza ou unha modificación no tramo a considerar para os efectos da aplicación do coeficiente de ponderación previsto no artigo 7.a) desta Ordenanza. O Ministro de Facenda establecerá os supostos en que deberán presentarse estas comunicacións, o seu contido e o seu prazo e forma de presentación, así como os supostos en que haberán de presentarse por vía telemática.

5. As declaracións de baixa haberán de presentarse no prazo dun mes, dende a data en que se produza o cese de actividades.

ARTIGO 12.—DISTRIBUCION DE COMPETENCIAS DE XESTION ENTRE A ADMON. DO ESTADO E O CONCELLO E OS CORRESPONDENTES RECURSOS

1. Corresponde á Administración Tributaria do Estado a formación da matrícula, a cualificación das actividades económicas e o sinalamento das cotas correspondentes.

2. Contra os actos de inclusión, exclusión, alteración de datos, cualificación de actividades e sinalamento de cotas, os suxeitos pasivos poderán interpoñer recurso de reposición perante a Administración Tributaria do Estado que corresponda ou reclamación económico-administrativa.

3. As modificacións de matrícula por causa de estimación de recursos de reposición, haberán de ser comunicadas ó Concello antes do día 31 de xullo do exercicio á que se refire a matrícula.

4. O Concello de Cangas ten asumido, por delegación, as funcións de Inspección do Imposto sobre Actividades Económicas, de conformidade co disposto no Real Decreto 566/1992 do 29 de maio, polo que se modifica o artigo 17 do Real Decreto 1172/1991 de 26 de xullo, polo que se dictan normas para a xestión do Imposto de Actividades Económicas. Estableceranse fórmulas de colaboración coa Admón. Tributaria do Estado para os cometidos de Inspección.

5. O Concello é competente para a liquidación e recadación deste imposto, así como da revisión de actos ditados en vía de xestión tributaria, comprendendo as funcións de concesión e denegación de exencións, e bonificacións, de realización de liquidacións conducentes á determinación das débedas tributarias, recepción de autoliquidacións, emisión dos instrumentos de cobro, resolución dos expedientes de devolución de ingresos indebidos, resolución de recursos que se interpoñen contra estes actos e actuacións para información e asistencia ó contribuínte referidas ás materias comprendidas neste parágrafo, sen prexuízo das facultades de delegación exercidas con respecto ó ORAL.

6. Contra os actos ditados en vía de xestión tributaria relacionados no parágrafo 5 deste artigo, os suxeitos pasivos poderán interpoñer recurso de reposición perante o Concello no prazo dun mes contado dende a data de notificación ou da publicación do BOP.

ARTIGO 13.—INFRACCIONS E SANCIONS

No relativo á cualificación de Infraccións Tributarias, así como o relativo ás sancións que correspondan en cada caso, estarase ó disposto na Lei Xeral Tributaria e restante normativa que resulte de aplicación.

DISPOSICIÓN FINAL

A presente ordenanza entrará en vigor o día seguinte da súa publicación no Boletín Oficial da Provincia e comezará a aplicarse o 1 de xaneiro de 2006 permanecendo en vigor en tanto non se acorde a súa modificación ou derogación expresa.

ANEXO Á ORDENANZA DO IMPOSTO SOBRE ACTIVIDADES ECONOMICAS

Índice das Rúas con expresión da categoría fiscal que corresponde a cada unha delas.

PERTENCENTES Á PRIMEIRA CATEGORÍA:

- Avenida de Marín e as súas transversais.
- Eugenio Sequeiros.

- Méndez Núñez.
- Avenida Castelao.
- Praza da Contitución.
- Avenida de Bueu, subida a Pedra Alta.
- Ó redor das zonas de praias

PERTENCENTES Á SEGUNDA CATEGORIA:

- Restantes rúas do casco urbano de Cangas

PERTENCENTES Á TERCEIRA CATEGORIA:

- Praias e outros núcleos urbanos.

PERTENCENTES Á CUARTA CATEGORIA:

- Resto do municipio.

**ORDENANZA FISCAL REGULADORA DO IMPOSTO SOBRE
INCREMENTO DE VALOR DOS TERREOS
DE NATUREZA URBANA**

ARTIGO 1.—FEITO IMPOÑIBLE

Constitúe o feito imponible do imposto o incremento de valor que experimenten os terreos de natureza urbana e que se poña de manifesto a consecuencia da transmisión da súa propiedade por calquera título, ou da constitución ou transmisión de calquera dereito real de goce, limitativo do dominio, sobre os referidos terreos.

Dan lugar á realización do feito imponible:

1. Todo tipo de transmisións de dominio, sexan inter vivos ou mortis causa, onerosas ou lucrativas.
2. Todo tipo de constitucións e transmisións de dereitos reais de goce limitativos de dominio, sexan inter vivos ou mortis causa, onerosas ou lucrativas.

ARTIGO 2.—

Terán a consideración de terreos de natureza urbana aqueles terreos considerados como tales para os efectos do Imposto sobre Bens Inmóbeis, con independencia de que estean ou non contemplados como tales no Catastro ou no padrón de aquel. Para os efectos deste imposto, estará asimismo suxeito ó incremento do valor que experimenten os terreos integrados nos bens inmóbeis clasificados como de características especiais para os efectos do Imposto sobre Bens Inmóbeis.

ARTIGO 3.—SUPOSTOS DE NON SUXEICION

1.—Non está suxeito a este imposto o incremento de valor que experimenten os terreos que teñan a consideración de rústicos a efectos do imposto sobre Bens Inmóbeis.

2.—Non se producirá a suxeición ó imposto nos supostos de aportacións de bens e dereitos realizados polos cónxuxes á sociedade conxugal, adxudicacións que ó seu favor e en pago delas se verifiquen, e transmisións que se fagan os cónxuxes en pago dos seus haberes comúns.

3.—Tampouco se producirá a suxeición no suposto de transmisións de bens inmóbeis entre cónxuxes ou a favor dos seus fillos, consecuencia do cumprimento de sentencias nos casos de nulidade, separación ou divorcio matrimonial, sexa cal sexa o réxime económico.

ARTIGO 4.—EXENCIONS OBXECTIVAS

Están exentos deste imposto os incrementos de valor que se manifesten como consecuencia de:

- a) A constitución e transmisión de calquera dereito de servidume.

- b) As transmisións de bens que se atopen dentro do perímetro delimitado como Conxunto Histórico-Artístico, ou fosen declarados individualmente de interese cultural, según o establecido na Lei 16/1985, do 25 de xuño, do Patrimonio Histórico Español, cando os seus propietarios ou titulares de dereitos reais acrediten que se realizaron ó seu cargo as obras de conservación, mellora ou rehabilitación en ditos inmóbeis.

ARTIGO 5.—EXENCIONS SUBXECTIVAS

Están exentos deste imposto, asi mesmo, os incrementos de valor correspondentes cando a condición de suxeito pasivo recaia sobre as seguintes persoas ou Entidades:

- a) O Estado, a Comunidade Autónoma de Galicia, a Provincia de Pontevedra, a Mancomunidade do Morrazo, os Organismos Autónomos do Estado e as entidades de dereito público de análogo carácter da Comunidade Autónoma e das entidades locais.
- b) O concello de Cangas e as entidades de dereito público de análogo carácter ós organismos autónomos do Estado.
- c) As institucións que teñan a cualificación de benéficas ou benéfico-docentes.
- d) As Entidades xestoras da Seguridade Social, e as Mutualidades de Previsión Social reguladas pola Lei 30/1995, do 8 de novembro, de Ordenación e Supervisión dos Seguros Privados.
- e) As persoas ou entidades a quen se teña recoñecida exención en Tratados ou Convenios internacionais.
- f) Os titulares de concesións administrativas revertibles respecto dos terreos afectados ás mesmas.
- g) A Cruz Vermella Española.

ARTIGO 6º. SUXEITOS PASIVOS

1.—É suxeito pasivo do imposto a título de contribuínte:

- a) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de goce limitativos do dominio a título lucrativo, a persoa física ou xurídica, ou a entidade á que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de novembro, Xeral Tributaria, que adquira o terreo ou a persoa a favor de quen se constituía ou transmita o dereito real de que se trate.
- b) Nas transmisións de terreos ou na constitución ou transmisión de dereitos reais de goce limitativos do dominio a título oneroso, a persoa física ou xurídica, ou a entidade á que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de novembro, Xeral Tributaria, que transmita o terreo ou que constituía ou transmita o dereito real de que se trate.

2. Nos supostos a que se refire a letra b) do apartado anterior, terá a consideración de suxeito pasivo substituído do contribuínte, a persoa física ou xurídica, ou a entidade a que se refire o artigo 35.4 da Lei 58/2003, do 17 de novembro, Xeral Tributaria, que adquira o terreo ou a persoa a favor de quen se constituía ou transmita o dereito real de que se trate, cando o contribuínte sexa unha persoa física non residente en España.

ARTIGO 7º. BASE IMPOÑIBLE

1. A base imponible deste imposto está constituída polo incremento real do valor dos terreos de natureza urbana posto de manifesto no momento do devengo e expe-